

Преюдициален въпрос

Допустимо ли е съгласно член 168 и член 169, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ клон, който е регистриран в дадена държава членка за целите на данъка върху добавената стойност и който извършва преимуществено вътрешни сделки в полза на своето дружество майка, установено в друга държава членка, а спорадично — и облагаеми сделки в държавата членка по своята регистрация, да може да приспада платения от него ДДС в държавата членка по регистрацията си, макар този данък да е свързан със сделки, които дружеството майка извършва в друга държава членка?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 24 юли 2015 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 13 май 2015 г. по дело T-15/13 — Group Nivelles/СХВП — Easy Sanitary Solutions (отходен душ канал)

(Дело C-405/15 P)

(2015/C 337/08)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: S. Bonne и A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството: Group Nivelles BVBA и Easy Sanitary Solutions BV

Искания на жалбоподателя

СХВП иска:

- да бъде отменено обжалваното съдебно решение;
- да бъдат осъдени заявителя и встъпилата страна в производството пред Общия съд да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Общият съд нарушил член 63, параграф 1 от Регламент № 6/2002 ⁽¹⁾, тъй като приел, че по-ранният дизайн, на който е основано искането за обявяване на недействителност, обхващал „цялото приспособление за отвеждане на течности, разработено от дружество Blücher“. Групата Nivelles добавила единствено покривната плоча, като това било съобщавано на обществеността чрез дружество Blücher и други предприятия, независимо от формата на колекторната вана.

Общият съд нарушил член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, във връзка с член 5 от него, тъй като приел, че СХВП била длъжна да сравни оспорвания промишлен дизайн на Общността с по-ранен промишлен дизайн, като това следвало от разкритата в различни документи връзка между два отделни компонента на изделието. Според съдебната практика на Съда на Европейския съюз, приложима към член 5 от Регламент № 6/2002, спорният промишлен дизайн не можел да се сравнява със „съвкупност от специфични елементи или части от по-рани промишлени дизайни“, а с „отделни и точно определени промишлени дизайни“. Въпреки че външният вид на дадено изделие в монтиран вид можел евентуално да бъде извлечен от външния вид на съставните му части, съставянето на цялостния му облик оставало хипотетично или, най-малкото, бил до голяма степен обект на приблизителни преценки. Понятието за идентичност между двата промишлени дизайна или полезни модела, така както е установено в член 5 от Регламент № 6/2002, не допуска сравнителен анализ, основан на предположения или приблизителни преценки.

Общият съд нарушил член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 и член 7, параграф 1 от него, тъй като приел, че в случай че сравняваните промишлени дизайни, са включени в изделия, които се различават по своя вид или предназначение, информираните потребители биха могли да не установят тази разлика и биха могли да не разпознаят по-ранния промишлен дизайн. Член 7 от Регламент № 6/2002 съдържа правната фикция, че всеки промишлен дизайн, който е разгласен на обществеността, е известен както на специализираните среди в съответния сектор, за който се отнася по-ранният промишлен дизайн, така и на всички информирани потребители на вида изделия, за който се отнася оспорваният промишлен дизайн. След като се било установено публичното разгласяване на по-ранния промишлен дизайн, следвало да се приеме, че съответните информирани потребители били запознати както с по-ранния промишлен дизайн, така и с особеностите на неговото използване, които следвали от представените от страните доказателства и доводи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ. 2002, L 3, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

**Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 24 юли
2015 г. — Петя Милкова/Изпълнителен директор на Агенцията за приватизация и
следприватизационен контрол**

(Дело С-406/15)

(2015/С 337/09)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: Петя Милкова

Ответник: Изпълнителен директор Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол

Друга страна: Върховна административна прокуратура

Преюдициални въпроси

- 1) Член 5, т. 2 от Конвенцията за правата на хората с увреждания на Организацията на обединените нации разрешава ли нормативно установена от държавите членки специфична предварителна закрила при уволнение само на лица с увреждания, работещи по трудово правоотношение, но не и за държавни служители със същите увреждания?
- 2) Дали член 4, както и другите разпоредбите на Директива 2000/78/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите позволяват национална правна регулация, предоставяща специфична предварителна закрила при уволнение само на лица с увреждания, работещи по трудово правоотношение, но не и за държавни служители със същите увреждания?